

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416200922
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8416200922.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu AB 2 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, PSČ 1077XX, registračné číslo 572 79 667, Holandské kráľovstvo, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 47 234 679, proti žalovanej Irene P r í h o c k e j, nar. 28. 11. 1951, trvale bytom Športová 748/58, Ľubica, štátnej občianke Slovenskej republiky, o zaplatenie 993,77 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 22. 2. 2016 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 993,77 eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 13,81 eur, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 993,77 eur odo dňa 13. 2. 2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že jeho právny predchodca, obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovanou (ako dlžníkom) dňa 1. 6. 2004 úverovú zmluvu č. 5405064398, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru vo výške úverového rámca v sume 995,82 eur žalovanej prostredníctvom úverovej karty. Žalovaná zároveň podľa tvrdenia žalobcu obdržala aj príručku pre držiteľa, ktorej súčasťou je sadzobník poplatkov. V žalobe tvrdil, že žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške a s termínom splatnosti uvedenými v úverovej zmluve na jej lícnej strane, pričom prvú splátku bola povinná zaplatiť až v mesiaci nasledujúcom po mesiaci v ktorom vykonala prvé čerpanie z úverového účtu s tým, že vzhľadom na typ úveru počet splátok nebolo možné vopred dohodnúť. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe vzhľadom na charakter úveru nebolo možné priamo v zmluve určiť ani výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, keďže úver sa čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovanej čím sa menia aj údaje relevantné pre výpočet RPMN, čo podľa žalobcu bolo potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 1. 2011 sp. zn. 6Co 95/2010. Žalovaná sa podľa tvrdenia žalobcu dostala do omeškania s úhradou splátok, preto bola listom spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. zo dňa 25. 11. 2015 vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru pozostávajúceho z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky, zmluvnej pokuty a zo zosplatnených budúcich splátok a to všetko v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu v žalobe pozostáva z istiny vo výške 880,40 eur, úroku vo výške 2,35 eur, poplatku za výpis z účtu vo výške 5,96 eur a úroku za hotovostné transakcie vo výške 105,06 eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 13,81 eur s tým, že ide o úrok z omeškania zo sumy 993,77 eur od 12. 12. 2015 do 12. 2. 2016, t.j. do dňa vyhotovenia žaloby a tiež pokračujúci úrok z omeškania od 13. 2. 2016 do zaplatenia vo výške 8,05 % ročne zo sumy 993,77 eur.

Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola spolu s prílohami do vlastných rúk doručená dňa 7. 4. 2016, písomne nevyjadrila.

Nakoľko sa v danom prípade jedná o drobný spor (§ 200ea Občianskeho súdneho poriadku) a vo veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13. 5. 2016, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 4. 5. 2016, účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to fotokópiou Úverovej zmluvy číslo 5405064398 a Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., obsahom príručky pre držiteľa YES karty, žalovanej adresovanej výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 25. 11. 2015 s Podacím hárkom, fotokópiou žalovanej adresovaného Oznamenia o postúpení pohľadávky, predžalobnej výzvy na zaplatenie dlhu a oznámenia o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 27. 1. 2016 spolu s Podacím hárkom, obsahom Zmluvy o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy č. 5405064398, Výpisom čerpania, splátok a úhrad pre úverovú zmluvu číslo 5405064398, obsahom výpisu z obchodného registra žalobcu a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu úverovej zmluvy č. 5405064398 zo dňa 1. 6. 2004 súd zistil, že obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, IČO: 36 234 176 a žalovaná uzavreli úverovú zmluvu označenú ako „Úverová zmluva Yes“, predmetom ktorej bol bezúčelový revolvingový úver, pričom zo štyroch jeho v zmluve predtlačných variantov označených písmenami A až D líšiacich sa výškou mesačnej splátky a výškou úverového rámca je v zmluve ako zvolený vyznačený variant D s výškou mesačnej splátky 1.200,- Sk a výškou úverového rámca 30.000,- Sk. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve vyznačená platba poštovou poukážkou. Pod tabuľkou obsahujúcou stručnú špecifikáciu toho ktorého variantu revolvingového úveru sa v zmluve nachádza v bodoch 1 až 5 malým písmom predtlačný, husto písaný text v ktorého prvom riadku ako Bod 1 je uvedené, že termín splatnosti mesačnej splátky je vždy k 20. dňu v mesiaci a je tam uvedený účet na ktorý sa splátky majú poukazovať.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo 5405064398 predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané jednotlivé čerpania úveru formou platieb kartou a výberov z bankomatu, k prvej platbe na úhradu „bieleho tovaru“ došlo dňa 1. 6. 2014, posledným čerpaním bol výber z bankomatu dňa 19. 12. 2014, pričom celkovo bola takto vyčerpaná suma 3.171,44 eur. Ďalej sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovanou z ktorých vyplýva, že žalovaná uhradila na úver za čas od 23. 7. 2004 do 18. 6. 2015 celkovo 130 splátok po 39,83 eur a 1 splátku vo výške 79,66 eur, ako uhradená je vo výpise zaznamenaná spolu suma 5.257,71 eur. Pri dátume 25. 11. 2015 je vo výpise uvedené „zosplatenie“, pričom z výpisu vyplýva, že z úhrad realizovaných žalovanou vo výške spolu 5.257,71 eur bola suma vo výške 2.291,04 eur započítaná na úhradu úverovej istiny, suma 902,40 eur na úhradu úroku za hotovostné transakcie, suma 1.737,65 eur na úhradu úrokov, suma 128,25 eur na úhradu poplatkov za výber z bankomatu a suma 198,37 eur na úhradu poplatkov za výpis z účtu. Vo výpise je v položke „dlh“ uvedená ako dlžná istina suma 880,40 eur, ako dlžný úrok za hotovostné transakcie suma 105,06 eur, ako dlžný úrok suma 2,35 eur, ako dlžné poplatky za výpis z účtu suma 5,96 eur a ako dlžný úrok z omeškania suma 13,81 eur, čo zodpovedá výške a špecifikácii nárokov uplatnených žalobcom v žalobe.

Žalobca tvrdí, že uvedené jeho nároky z úverovej zmluvy, ktoré mu pôvodným veriteľom Home Credit Slovakia, a.s. boli postúpené zmluvou o postúpení pohľadávky žalovaná mu neuhradila.

Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovanou je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Vychádzajúc z obsahu úverovej zmluvy, žalovaná do úverového vzťahu vstupovala ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 a § 2 písm. a) a b) a § 3 ods. 1 a 2 v tom čase účinného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 23a v tom čase účinného zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa ako aj § 52 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka typovou spotrebiteľskou zmluvou.

A tak aj pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov súd vychádzal z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa - Home Credit Slovakia, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 1. 6. 2004, teda ku dňu uzavretia tu posudzovanej zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 tohto zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 Občianskeho zákonníka obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20020401>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 tohto zákona zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20020401>>,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa § 4 ods. 4 tohto zákona pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 tohto zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 23a ods. 1 a 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného k 1. 6. 2004 typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Typová zmluva nesmie obsahovať

- a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä
 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;
b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovanou je ako už bolo uvedené typovou spotrebiteľskou zmluvou (§ 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa). Tie sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačných tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre takúto zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa a Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikujú všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovujú, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. poskytla žalovanej bezúčelový spotrebiteľský revolvingový úver formou úverového rámca ktorý žalovaná priebežne čerpala a priebežne splácala, pričom žalovaná počas doby trvania úverového vzťahu čerpala sumu spolu 3.171,44 eur a na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatila spolu sumu 5.257,71 eur. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaná nerealizovala svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe a vo výpise čerpania, splátok a úhrad. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, a to ani v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že pre nedodržanie náležitostí zmluvy predpísaných zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v tom čase veriteľovi vôbec nevznikol nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov spojených s úverom, ale vznikol mu iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanej poskytnutej sumy, t.j. 3.171,44 eur ktorú už žalovaná v plnom rozsahu vrátila, preto žalobcovi táto už nič nedlží.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia posudzovanej zmluvy (1. 6. 2004) mala každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov s tým, že ak v zmluve nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň tento zákon jednoznačne stanovoval, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. A práve absolútna absencia akéhokoľvek údaj o úrokoch a ich výške a tiež údajov o poplatkoch v zmluve spôsobuje, že veriteľ (pôvodne Home Credit Slovakia, a.s.) pre priamy zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tieto nemohol od žalovanej žiadať. Navyše v zmluve absentuje aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, čo vzhľadom na s tým spojenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru by aj samo osebe bolo dôvodom nepriznania akýchkoľvek úrokov a poplatkov spojených s úverom.

Z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (1. 6. 2004), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere mala okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 4 ods. 1 až 3 ZoSÚ. Zákon absenciu týchto náležitostí síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že ak priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú uvedené úroky a poplatky, veriteľ ich od spotrebiteľa vôbec nemôže požadovať a ak v zmluve nie je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, má to za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru.

Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej zmluvy o úvere č. 5405064398 súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva nikde neobsahuje údaj o úrokoch a poplatkoch spojených s úverom ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. V úverovej zmluve sa tieto údaje v zákonom vyžadovanej podobe nenachádzajú a pokiaľ tieto údaje poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, na osobitnej listine, či inak po uzavretí zmluvy, nie sú tieto údaje obsiahnuté v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami.

Žalobca sa v žalobe odvolával na to, že žalovaná pri uzavretí zmluvy obdržala od veriteľa príručku pre držiteľa Yes karty a tiež sadzobník poplatkov, čo ale nestačí. Ak sa totiž spotrebiteľ k výške úrokovej sadzby ako základnej náležitosti každej úverovej zmluvy, ktorá má byť uvedená priamo v nej a ktorá má zásadný vplyv na jeho rozhodovanie o jej uzavretí a výhodnosti či nevýhodnosti úveru v porovnaní aj s inými úvermi na trhu má komplikovane dopracovávať cez štúdium akejosi osobitnej príručky, kde navyše nie je údaj o úroku uvedený jasne a zrozumiteľne, lebo je tam uvedené, že základná úroková sadzba je 2,21 % za mesiac a že odchýlka od základnej úrokovej sadzby je uvedená na úverovej zmluve klienta, kde sa ale nič také nenachádza, tak o nenaplnení dikcie, účelu a podstaty ust. § 4 ods. 2 a 5 zákona o spotrebiteľských úveroch vyžadujúceho jednoznačné a zrozumiteľné uvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu nemožno mať pochybnosti. Je podľa názoru súdu absolútne neprípustné, aby namiesto jednoznačného a zrozumiteľného údajja o úrokoch priamo v zmluve, a to v tej jej časti, kde je uvedená špecifikácia úveru a všetky jeho podmienky (tu by tým miestom bola časť zmluvy označená ako revolvingový úver s jeho variantmi) a nie niekde v malých písmenách na konci sa spotrebiteľ k výške úroku mal dopracovávať tak, že pri uzavretí zmluvy bude študovať akúsi príručku, následne si prepočítavať tam uvedenú základnú mesačnú úrokovú sadzbu na ročný štandard a navyše hľadať akúsi tam uvedenú odchýlku od základnej úrokovej sadzby, kde je odkázaný naspäť na zmluvu v ktorej ale nič také uvedené nie je. Takto zmätočne a nejednoznačne uvedený údaj o úroku v zmysle § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch nezakladá právo veriteľa na úrok, preto ani v danom prípade veriteľ od žalovanej žiadne úroky platne žiadať nemohol a nemal. To isté pritom platí o poplatkoch, lebo ani o tých v zmluve žiadna zmienka nie je. Ich uvedenie v sadzobníku v príručke z dôvodov už popísaných nestačí, lebo zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje aby boli uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, teda v listine, ktorá je hlavným bodom záujmu spotrebiteľa a na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. V § 4 ods. 5 zákona sa totiž jasne a bez akýchkoľvek pochybností stanovuje, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, nie je tam uvedené napr. spojenie v zmluve, alebo v prílohách. Zákon hovorí jednoznačne o zmluve, preto ani na veriteľom jednostranne stanovené poplatky (tu za výbery z bankomatu a za výpisy z účtu) na ktoré boli započítavané už uskutočnené úhrady žalovanej nárok nevznikol.

Údaje o výške úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere, vid' § 4 ods. 5 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takéto podstatné náležitosti, s neuvedením ktorých sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade ich neuvedenia v zmluve ich veriteľ nemôže od spotrebiteľa vôbec žiadať, sa uvádzali iba vo všeobecných podmienkach, či iných osobitných listinách či príručkách. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že na také úroky a poplatky nárok nevzniká. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške úrokov a existencii a výške poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o

poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovanou riadne uvedené, čo má za následok nemožnosť veriteľa žiadať akékoľvek úroky a poplatky. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods.9 zákona o spotrebiteľských úveroch (č. 129/2010 Z.z.) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

I keď pre záver o nedôvodnosti žaloby v prejednávanej veci vzhľadom na dávne preplatenie úverovej istiny žalovanou stačilo zistenie, že v zmluve neboli uvedené úroky a poplatky, na ktoré preto veriteľovi nárok nevznikol, súd pre úplnosť dodáva, že v úverovej zmluve nie je uvedený vôbec údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, čo v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) časť vety za bodkočiarkou zákona o spotrebiteľských úveroch činí predmetný úver bezúročný a bez poplatkov rovnako ako absencia úrokov a poplatkov v zmluve. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné určiť výšku RPMN priamo v úverovej zmluve, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovanej a tým sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN, pričom na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. 1.2011 sp. zn. 6Co/95/2010, podľa ktorého pre neuvedenie RPMN pri revolvingovom úvere, nie je možné úver považovať za bez úrokov a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd dáva do pozornosti žalobcu, že z novších rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. 10. 2012 sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove z 12. 3. 2014 sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline z 30. 10. 2013 sp. zn. 6Co/138/2013 vyplýva opačný právny názor, podľa ktorého aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN so zreteľom na to, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolvingový príp. iný druh úveru), aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 4 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď napr. tak ako tu by výšku úrokovej sadzby podľa predstáv veriteľa mal spotrebiteľ vyvodzovať cez prepočty a odkazy zmluvy na príručku a späť, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Z uvedených dôvodov súd má za to, že na základe zmluvy o úvere č. 5405064398, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok vznikol veriteľovi len nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanou reálne vyčerpaných peňažných prostriedkov. Preto ani uskutočnené platby žalovanej nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanej reálne poskytol. Žalobca predloženým výpisom čerpania, splátok a úhrad preukázal, že žalovanej bola reálne poskytnutá suma 3.171,44 eur, a že žalovaná uhradila na nároky z úverovej zmluvy sumu 5.257,71 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná celú sumu úverovej istiny zaplatila, a to ešte predtým než bola pôvodným veriteľom, Home Credit Slovakia, a.s. vyzvaná dňa 25. 11. 2015 k splateniu celého úveru (viď výzva na čl. 27 spisu) čím sa nemohla dostať ani do omeškania s jej zaplatením, ku dňu vyhlásenia rozsudku neexistuje pohľadávka žalobcu voči žalovanej, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Žalobca síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v celom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Úspešná žalovaná náhradu trov konania neuplatnila, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že úspešnej žalovanej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).